

Η ΔΙΩΡΥΞ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ.

Ὁ 10^{ος} αἰὼν, ὁ τοσοῦτον περιλάλητος, εἶνε ἀναντιρρήτως ὁ αἰὼν τῶν γιγαντωδῶν ἐπιχειρήσεων. Μόλις καταστάσης τῆς Ἀφρικῆς ἡσού, νέαν διέξοδον εὔρε τοῦ Κολόμβου ἡ ἰδέα, — ἦτοι ἡ διὰ θαλάσσης πορεία εἰς Ἰνδίας ἄνευ περικάμψεως τοῦ Εὐέλπιδος ἀκρατηρίου, — καὶ ἰδοῦ ἡ γῆ, ἣν ἡ ἀκατάβλητος αὐτοῦ ἐνεργητικότης ἐδωρήσατο εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον τέμνεται εἰς δύο καὶ νέα διανοίγεται τῷ πολιτισμῷ θαλασσία ὁδός· μετὰ ὀκτώ ετών παρέλευσιν σὺν Θεῷ θέλομεν περιτρέχει τὴν γῆν διὰ θαλάσσης ἐν παραλλήλῳ πρὸς τὸν Ἰσημερινὸν ἄνευ ἀλλαγῆς κλιματολογικῆς σπουδαίας· θέλει ἀνοιχθῆ πύλη συγκοινωνίας ἄμεσος τῶν δύο μεγάλων ὠκεανῶν διὰ μέσου τῆς ὠραιοτέρας χώρας τῆς οἰκουμένης. Καὶ τὸ κατόρθωμα τοῦτο θὰ ὀφείληται εἰς τὴν εὐγενῆ ἐκείνην χώραν, ἣτις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν τοσοῦτον σκληρῶς ἐποικιμάσθη ὑπὸ τῆς τύχης· θὰ ὀφείληται εἰς τὸ τέκνον τῆς ἐκείνου, ἡπερ ἠθέλησε νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ καὶ δευτέραν εὐεργεσίαν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ νέον κλέος νὰ προσάψῃ εἰς τὴν πατρίδα του· θὰ ὀφείληται εἰς τὸν κόμητα Φερδινάνδον δὲ Λεσσέψ.

Τῇ 20ῇ παρελθόντος Μαΐου, ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐμπορικῆς γεωγραφικῆς ἐταιρίας τῶν Παρισίων συνωθειτο ἔπειρον πληθῆς, ἀποτελούμενον ὑφ' ὅλων τῶν σοφωτέρων γεωγράφων καὶ μηχανικῶν τῆς οἰκουμένης, οἵτινες συνήρχοντο ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κόμητος δὲ Λεσσέψ καὶ ἐπὶ τιμῇ τοῦ Ναυάρχου δὲ λαΐ Ροντιέρ λέ Νουρὺ πρὸς ἐκλογὴν σχεδίου διορύξεως τοῦ ἰσθμοῦ, ὅστις ἀνοίξει τὰς δύο Ἀμερικῆς. Στρέφων τις τὸ βλέμμα ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐκείνῃ αἰθούσῃ, ἐπὶ τοῦ σεπτοῦ ἀκρατηρίου, ἔβλεπε τὰς σοφὰς κεφαλὰς τῶν ἐπιστημόνων, οἵτινες ἀντεπροσώπευον ὅλα σχεδὸν τὰ κράτη, τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης (πλὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας), προσέτι δὲ καὶ τὴν σοφὴν καίτοι μογγολικὴν ὄφρυν τοῦ Λισουάγκ, ἀντιπροσώπου τῆς ἐπιστήμης ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐκείνου. Περὶ πλέον τὸ ἐκλεκτότερον ἀκρατήριον συνωστίζετο